

med den Regel, som den høitærede Finantsminister foresatte. Naar sagen dertil er den, at der ved Forslagets Stillelse blev frevet til Finantsudvalget saaledes: „Seg skal tillade mig at bemærke, at en lignende Bevilling vil blive søgt paa Tillægsbevillingslovforslaget for Finantsaaret 1881—82“. Som Følge heraf har Krigsministeriet tænkt sig, at den Naade, hvorpaa Understøttelsen skulde gjøres, var ved at opsøre et dobbelt Beløb til de 2 Mænd paa det Tillægsbevillingslovforslag, som i sin Tid vil fremkomme for Finantsaaret 1881—82. Jeg indrømmer altsaa, at det havde været forettere, om begge disse Understøttelser vare blevne optagne paa Finantslovforslaget, og, hvis det kan nytte noget, vil jeg være overordentlig villig til at optage dem igjen. Men hvad jeg blot vilde gjøre opmærksom paa, var, at der ikke er gjort nogen Forskjel paa de 2 Mænd, navnlig ikke saaledes, at man særlig skulde have begunstiget Kapitainen, men derimod ikke brudt sig om Underofficeren. Det har man ikke havt nogenformelt Grund til at gjøre og har heller ikke gjort.

Da jeg netop har Ordet, vil jeg i Anledning af en Ytring, der faldt fra det ærede Medlem under 1ste Behandling af denne Sag, fremsætte en ganske kort Bemærkning. Den paagældende Ytring faldt, da det ærede Medlem talte om Bevillingen til det forlangte Pantserbatteri, paa hvilket Spørgsmaal jeg ikke nærmere skal komme ind, idet det ærede Medlem i det Hele taget ikke ansøgte Noget, som ikke var blevet ansøgt og imøbegaaet ved tidligere Behandlinger; dog maa herfra undertages et enkelt Argument, som ikke tidligere er kommet frem iaar, men som jeg forøvrigt har haft Leilighed til at imødegaa under tidligere Aars Forhandling. Det var nemlig følgende Bemærkning af det ærede Medlem: „Vi vide jo, at en anden Marineminister, der ogsaa har den samme Ret til at udtale sig derom (nemlig om Nybygningsspørgsmaalet), har havt en Betragtning, der er den stik modsatte af den nuværende Regjering“. Og paa mit Spørgsmaal, om hvem det var, svarede det ærede Medlem, at det var General Naasløff. Det er imidlertid ingenlunde korrekt, naar det ærede Medlem sagde, at General Naasløff havde havt en fra den nuværende Regjering fuldstændig modsat Mening. Det, som i Hovedsagen var General Naasløffs Mening med Hensyn til Nybygning af Skibe, var, at vi skulde opgive at bygge Krigsmateriel, som udelukkende passede for Kamp i aaben Sø, og at vi derimod skulde benytte vore Sunde, Velter og Fjorde og bygge Skibe særligt med Hensyn til dem, idet, som han udtalte, de skulde være vore Bjerge. Denne Anskuelse er delt fuldstændig af alle de Regjeringer, som senere ere fulgte efter. Det er kun en Kystforsvarsflaade, som søges skabt, og Skibe som „Helgoland“ ere Kystforsvarsskibe. Med et Dybgaende, som ikke er 19—20 Fod, som det ærede Medlem sagde, men 18 Fod har

man ment endnu at kunne med fuldkommen tilstrækkelig Frihed benytte saadanne Skibe i vore indre Farvande. Naar General Naasløff derimod bagetter talte om 12 Fod som et passende Dybgaende, var det en personlig Mening af Generalen, som jeg nok tror ikke deltes af Mange hverken i Marineministeriet eller i Marinen, saameget mere som det Diemed, han dermed havde, nemlig at saadanne Skibe skulde kunne passere Ørønsund, hvad der vilde være overordentlig godt, om de kunde gjøre det, dog ikke kunde opnaas med det Dybgaende. — Det, jeg altsaa vilde fastslaa, det er, at den nuværende Marinebestyrelse saa langt fra staar i Modsetning til de Principer, som bleve fremsatte af General Naasløff dengang, at man tværtimod er fuldstændig enig i den Hovedtanke, der gik igjennem dem nemlig Dannelsen af en Kystforsvarsflaade.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(V e r g): Det er mig kjært at kunne begynde med en Indrømmelse til Regjeringen, og det er den, at jeg ganske vist har taget feil, Kapitainen er ikke med, det er en Husfoged. Det er altsaa en meget væsentlig Indrømmelse, jeg maa gjøre til Regjeringen, men det er ogsaa den eneste; thi jeg maa saa gjentage, at Finantsministerens Regel er ikke blot overtraadt een Gang, men to Gange, skjøndt den høitærede Minister sagde, at han har optaget alle Forslagene, thi Krigsministeren havde jo foreslaaet Kapitainen og Underofficeren, men nu ere de begge ubeladte. Altsaa isledeksfor en Indrømmelse tager jeg det til Indtægt fra Regjeringens Side, at der ikke blot er begaaet een Feil imod det af Finantsministeren etablerede vilkaarlige Princip, men to, og jeg antager, at disse to Indrømmelser kunne gaa omtrent lige op. Hvad angaar Spørgsmaalet om Naasløff kontra eller ikke kontra den nuværende Marineminister, saa er det ganske vist for stort et Spørgsmaal til at komme ind paa nu under Forhandlingen af disse Omendringsforslag; men jeg vil tage den Indrømmelse til Indtægt, som den høitærede Minister gjorde, og vil haabe, at vi kunne faae Leilighed til at benytte den senere paa anden Naade, idet Ministeren nemlig sagde, at der ingen Uoverensstemmelse var mellem ham og Naasløff; han sagde, at han og Marineminister Naasløff havde samme Betragtning. (Krigs- og Marineministeren [R a v n]: I Hovedsagen!). Savel, det er en Indrømmelse, fra Ministerens Side, som jeg talter for, som jeg nu skal slaa fast, og som jeg, hvis vi senere skulle forhandle sammen, skal faae Leilighed til at benytte, og det skal være mig kjært at rulle det Billede op: Marineminister Naasløffs Anskuelse og den ærede Marineministers fortsatte ihærdige Bestræbelser for at følge sin Conseilspresident til det nye store Skib. Hvor stort det skal være efter det sidste Forslag, det vide vi jo ikke, efter Landsthingets Forslag skal det jo ganske overlades til